

A Curtea de Apel Braşov (Románia) által 2023. február 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M. A.sr, S. A. C. S., S. A. S. elleni büntetőeljárás

(C-75/23. sz. ügy, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Braşov

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Vádlottak: M. A.sr, S. A. C. S., S. A. S.

Magánfél: Román állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EUSZ 2. cikket, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését és az EUSZ 4. cikk [(3) bekezdését] az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésével, a PIF-egyezmény⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdésével, a PIF-irányelv⁽²⁾ 2. és 12. cikkével, valamint a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelvvvel⁽³⁾ összefüggésben, az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő súlyos csalás esetén a hatékony és visszatartó erejű szankciók elvére hivatkozva, valamint a 2006/928/EK bizottsági határozat⁽⁴⁾ alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke (1) bekezdésének utolsó mondatára figyelemmel, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló jogi helyzet, amelyben a vádlottak az enyhébb büntető törvény alkalmazása elvének alkalmazását kérik olyan körülmények között, amikor egy nemzeti alkotmánybírósági határozat (2022. évi határozat) a büntetőjogi felelősség elévülésének megszakítására vonatkozó törvényszöveget alkotmányellenesnek nyilvánította a jogalkotó passzivitására hivatkozva, aki nem avatkozott be a törvényszövegnek az ugyanezen alkotmánybíróság egy másik határozatának (2018. évi határozat) való megfeleltetése érdekében, amely határozatot négy évvel az előbbi határozat előtt hozták – amely időszak alatt az első határozat alapján a rendes bíróságok által kialakított ítélkezési gyakorlat már megszilárdult abban az értelemben, hogy ez a szöveg továbbra is fennállt az első alkotmánybírósági határozatot követően értelmezett formában –, ami azzal a gyakorlati következménnyel járt, hogy felére csökkent minden olyan bűncselekmény elévülési ideje, amelynek esetében az első alkotmánybírósági határozatot megelőzően nem hoztak jogerős ítéletet, és a vádlottakkal szembeni büntetőeljárását később megszüntették?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a nemzeti igazságszolgáltatási rendszer egészére vonatkozóan az igazságosság társadalmában a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának értékeire vonatkozó EUSZ 2. cikket, valamint az EUSZ 4. cikknek az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködés elvére vonatkozó [(3) bekezdését] a hatékony román igazságszolgáltatási rendszer biztosítására irányuló kötelezettségvállalás tekintetében a 2006/928/EK bizottsági határozat alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke [(1) bekezdésének] utolsó mondatára figyelemmel, amely az enyhébb büntető törvény alkalmazásának elvét rögzíti, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló jogi helyzet, amelyben a vádlottak az enyhébb büntető törvény alkalmazása elvének alkalmazását kérik olyan körülmények között, amikor egy nemzeti alkotmánybírósági határozat (2022. évi határozat) a büntetőjogi felelősség elévülésének megszakítására vonatkozó törvényszöveget alkotmányellenesnek nyilvánította a jogalkotó passzivitására hivatkozva, aki nem avatkozott be a törvényszövegnek az ugyanezen alkotmánybíróság egy másik határozatának (2018. évi határozat) való megfeleltetése érdekében, amely határozatot négy évvel az előbbi határozat előtt hozták – amely időszak alatt az első határozat alapján a rendes bíróságok által kialakított ítélkezési gyakorlat már megszilárdult abban az értelemben, hogy ez a szöveg továbbra is fennállt az első alkotmánybírósági határozatot követően értelmezett formában –, ami azzal a gyakorlati következménnyel járt, hogy felére csökkent minden olyan bűncselekmény elévülési ideje, amelynek esetében az első alkotmánybírósági határozatot megelőzően nem hoztak jogerős ítéletet, és a vádlottakkal szembeni büntetőeljárását később megszüntették?

- 3) Igenlő válasz esetén, és csak akkor, ha nem adható uniós joggal összhangban álló értelmezés, úgy kell-e értelmezni az uniós jog elsőbbségének elvét, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás vagy gyakorlat, amelynek értelmében a rendes nemzeti bíróságokat kötik a nemzeti alkotmánybíróság határozatai és a legfelsőbb nemzeti bíróság kötelező erejű határozatai, és emiatt nem mellőzhetik hivatalból az ilyen határozatokból eredő ítélkezési gyakorlat alkalmazását – különben fegyelmi vétséget követnek el –, még akkor sem, ha a Bíróság ítéletére tekintettel – az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben – úgy ítélik meg, hogy az ilyen ítélkezési gyakorlat ellentétes az EUSZ 2. cikkel, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével és az EUSZ 4. cikk [(3) bekezdésével] az EUMSZ 325. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve, a 2006/928/EK bizottsági határozat alapján, az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikke [(1) bekezdésének] utolsó mondatára figyelemmel?

- (¹) Az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján létrehozott, az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény (HL C 316., 1995., 49. o.).
- (²) Az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2017. július 5-i (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2017. L 198, 29. o.).
- (³) HL 2006. L 347., 1.o
- (⁴) A Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásáról szóló, 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozat (HL 2006. L 354., 56. o.).

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2023. február 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – H GmbH kontra Finanzamt M

(C-83/23. sz. ügy, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: H GmbH

Alperes: Finanzamt M

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 2006/112/EK irányelv (¹) értelmezésére vonatkozó kérdések:

- 1) Megilleti-e a belföldön letelepedett vevőt vagy a szolgáltatás igénybe vevőjét úgynevezett közvetlen igény a belföldi adóhatósággal szemben az Európai Unió Bírósága 2007. március 15-i Reemtsma Cigarettenfabriken ítéletének (C-35/05, EU:C:2007:167) megfelelően, ha
- a) a szintén belföldön letelepedett eladó vagy a szolgáltatás nyújtója a belföldi adót feltüntető számlát állít ki a vevő vagy a szolgáltatás igénybe vevője részére, amelyet a vevő vagy a szolgáltatás igénybe vevője kifizet, az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója pedig szabályszerűen megfizeti a számlán feltüntetett adót,
 - b) a kiszámlázott termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás azonban egy másik tagállamban teljesített termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősül,
 - c) a vevőtől vagy a szolgáltatás igénybe vevőjétől ezért a törvény alapján belföldön fizetendő adó hiányában megtagadják a belföldi adólevonást,
 - d) az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója erre tekintettel úgy helyesbíti a számlát, hogy abból kikerül a belföldi adó feltüntetése, és a számla összege ezért csökken a feltüntetett adó összegével,
 - e) az eladó vagy a szolgáltatás nyújtójával szembeni fizetési képtelenségi eljárás megindítása miatt a vevő vagy a szolgáltatás igénybe vevője nem tud vagyoni jogi igényeket érvényesíteni az eladóval vagy a szolgáltatás nyújtójával szemben, és